

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 27 shkurt 2017
Nr. ref.:RK 1041/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI96/16

Parashtrues

Shaha Salihu-Fetahu

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, AC-I-0293, të 6 prillit 2016

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Shaha Salihu-Fetahu (në tekstin e mëtejmë: parashtruesja e kërkesës), me vendbanim në fshatin Kaqybeg, komuna e Podujevës.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja e kérkesës konteston Aktvendimin [AC-I-0293] të Kolegit të Apelit të Dhomës së Posaqme të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejmë: Kolegji i Apelit) për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: AKP), të 6 prillit 2016.
3. Aktvendimi i kontestuar i është dorëzuar parashtrueses së kérkesës më 5 maj 2016.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kësaj kérkese është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit [AC-I-0293] të Kolegit të Apelit, të 6 prillit 2016, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtrueses së kérkesës për të përfituar nga 20%-shi i privatizimit të ndërmarrjes shoqërore "Ramiz Sadiku". Parashtruesja e kérkesës nuk ka specifikuar të drejtat dhe liritë themelore të përcaktuara me Kushtetutë, të cilat pretendon që mund t'i jenë shkelur.

Baza juridike

5. Kérkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji), dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 21 qershor 2016, parashtruesja e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
7. Më 12 korrik 2016, Kryetarja e Gjykatës, caktoi gjyqtaren Gresa Caka-Nimani gjyqtare raportuese dhe Kolegin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
8. Më 21 korrik 2016, Gjykata njoftoi parashtruesen për regjistrimin e kérkesës dhe një kopje të kérkesës ia dërgoi Dhomës së Posaqme të Gjykatës Supreme.
9. Më 7 nëntor 2016, Kryetarja e Gjykatës, caktoi gjyqtarin Altay Suroy kryesues të Kolegit shqyrtyes, në vend të gjyqtarit Robert Carolan, i cili më 9 shtator 2016 dha dorëheqje nga pozita e gjyqtarit të Gjykatës.
10. Më 15 nëntor 2016, Kolegji shqyrtyes shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës, ta deklarojë kérkesën të papranueshme, si qartazi të pabazuar në baza kushtetuese.

Përbledhja e fakteve

11. Parashtruesja e kërkesës, prej viti 1981 deri në vitin 1990 ishte punëtore e ndërmarrjes shoqërore “Ramiz Sadiku”. Në vitin 1990, ajo ishte larguar nga puna.
12. Më 27 qershor 2006, ndërmarrja shoqërore “Ramiz Sadiku” u privatizua.
13. Sipas njoftimit të shpallur nga Agjencia Kosovare e Mirëbesimit (në tekstin e mëtejmë: AKM), të gjitha ankesat lidhur me privatizimin e ndërmarrjes shoqërore “Ramiz Sadiku”, duhet të dorëzoheshin deri më 31 gusht 2007.
14. Më 6 dhjetor 2007, parashtruesja e kërkesës parashroi ankesë në AKM, të cilës ia kishte bashkëngjitur të gjitha dëshmitë për të vërtetuar se ishte punëtore e ndërmarrjes “Ramiz Sadiku”. Sipas parashtrueses së kërkesës, ajo nuk mori asnjëherë përgjigje lidhur me ankesën e saj.
15. Më 7 mars 2009, AKM-ja publikoi listën përfundimtare të punëtorëve me të drejtë legjitime për 20%-shin nga privatizimi i ndërmarrjes “Ramiz Sadiku”. Në bazë të Rregullores 2003/13, lista përfundimtare e AKM-së mund të kontestohet në afat prej 20 (njëzetë) ditësh nga publikimi i saj dhe rrjedhimisht, ky afat ishte përcaktuar të përfundonte më 27 mars 2009.
16. Më 19 qershor 2013, parashtruesja e kërkesës e kontestoi listën përfundimtare të AKP-së në Dhomën e Posacmë të Gjykatës Supreme, me pretendimin se kishte të drejtë pjesëmarrjeje në 20%-shin e privatizimit të ndërmarrjes në fjalë.
17. Më 10 dhjetor 2015, Kolegji i Specializuar i Dhomës së Posacmë të Gjykatës Supreme, përmes Aktvendimit [SCEL-09-0001-C1237-C1274], hodhi poshtë, si të paafatshme ankesën e parashtrueses së kërkesës.
18. Më 25 janar 2016, parashtruesja e kërkesës parashroi ankesë pranë Kolegjit të Apelit, përmes së cilës kërkon rishqyrtimin e ankesës së refuzuar nga Kolegji i Specializuar i Dhomës së Posacmë të Gjykatës Supreme.
19. Më 6 prill 2016, Kolegji i Apelit [Aktvendimi AC-I-0293], la në fuqi Aktvendimin [SCEL-09-0001-C1237-C1274] të Kolegjit të Specializuar të Dhomës së Posacmë të Gjykatës Supreme.
20. Në Aktvendimin e Kolegjit të Apelit [Aktvendimi AC-I-0293], përkitazi me ankesën e parashtrueses së kërkesës, ndër të tjera, arsyetohet si në vijim:

“Ankuesja C1268 Shaha Fetahu Salihu me datë 25 janar 2016 e dorëzon një ankesë ndaj Aktvendimit të Kolegjit të Specializuar dhe kërkon të përfshihet në listën përfundimtare për të drejtën legjitime për 20%. Për më tepër në ankesë pohon se ka dëshmi të mjaftueshme se ka punuar në NSH “Ramiz Sadiku” nga viti 1981 e deri në 1990, dhe se nuk është e drejtë të i mohohet e drejta për 20%. Në ankesë nuk ka dhënë asnjë sqarim për lëshimin e afatit ligjor për kontestimin e listës përfundimtare.

(...)

Në rastin e këtyre ankuesve, të asnjë ankesë e paafatshme nuk ka mundur të aplikohet nenë 130.3 i LPK, për të lejuar kthimin në gjendjen e mëparshme, nëse ankesat e ankuesve mund të trajtoheshin për kthim në gjendjen e mëparshme pasi që në bazë të kësaj dispozite ligjore vetëm në afatet prej 60 ditësh mund të kërkohet kthim në gjendjen e mëparshme, e në rastin e këtyre ankesave kanë kaluar disa vite pas mbylljes së afatit për kontestimin e listës përfundimtare.”

Pretendimet e parashtruesit të kérkesës

21. Parashtruesja e kérkesës pretendon se me Aktvendimin [AC-I-0293] të Kolegjit të Apelit, të 6 prillit 2016, i janë shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë, për shkak të mohimit të së drejtës së saj për të përfituar të ardhura nga 20%-shi i privatizimit të ndërmarrjes shoqërore “Ramiz Sadiku”. Përkitazi me pretendimet për shkeljen e të drejtave të saj, parashtruesja e kérkesës nuk ka specifikuar ndonjë nen të Kushtetutës.
22. Për më tepër, parashtruesja e kérkesës kérkon nga Gjykata “të përfshihet në listën përfundimtare të 20% nga privatizimi i Ndërmarrjes Ramiz Sadiku”.

Pranueshmëria e kérkesës

23. Gjykata do të shqyrtojë nëse parashtruesja e kérkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
24. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113, paragrafëve 1 dhe 7, të Kushtetutës [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara], i cili përcakton:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar”.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

25. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 [Saktësimi i kérkesës] të Ligjit, i cili përcakton:

“Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësish se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojojë”.

26. Gjykata i referohet edhe rregullit 36 [Kriteret e pranueshmërisë] (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kérkesë nëse:

(...)

(d) kérkesa arsyetohet prima facie ose nuk éshtë qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kérkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

(...)

(b) faktet e paraqitura në asnje mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin pér shkeljen e një të drejtë kushtetuese”.

(...)

27. Së pari, Gjykata rikujton se parashtruesja e kérkesës konteston Aktvendimin e Kolegjit të Apelit [AC-I-0293], të 6 prillit 2016, pér çështjet që lidhen me AKP-në, duke pretenduar që i njëjti ia shkel të drejtën e saj pér të përfituar të ardhura nga 20%-shi i privatizimit të ndërmarrjes shoqërore “Ramiz Sadiku”.
28. Gjykata rikujton se parashtruesja e kérkesës në mënyrë specifike nuk ka përmendur ndonjë nen të Kushtetutës dhe as të Konventës Evropiane pér të Drejtat e Njeriut (KEDNj) përkitazi me pretendimet pér shkeljen e të drejtave të saj. Por, Gjykata vëren se në substancë pretendimet e parashtrueses së kérkesës kanë të bëjnë me shkeljen e pretenduar të së drejtës pér gjykim të drejtë.
29. Gjykata vëren se, pretendimet e parashtrueses së kérkesës ndërlidhen specifisht vetëm me interpretimin dhe aplikimin e dispozitave të ligjit procedural, në lidhje me afatet ligjore që parashohin të drejtën e ushtrimit të ankesës, sipas Rregullores 2003/13 dhe të Ligjit pér Procedurën Kontestimore. Pretendimet e parashtrueses së kérkesës, si të tilla, në të vërtetë ngrenë çështje të ligjshmërisë dhe hynë në fushëveprimin e gjykatave të rregullta.
30. Në këtë aspekt, Gjykata Kushtetuese rithekson se nuk éshtë gjykatë e gjetjes së fakteve dhe se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike éshtë juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta, ndërsa roli i Gjykatës Kushtetuese éshtë vetëm ta sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë. Rrjedhimisht, Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt (shih rastin *Akdivar kundër Turqisë*, nr. 2189/93, GJEDNJ, Aktgjyki i 16 shtatorit 1996, para. 65 dhe, po ashtu, shih rastin KI86/11, parashtrues i kérkesës *Milaim Berisha*, Aktvendimi pér papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
31. Për më tepër, nuk éshtë detyrë e Gjykatës Kushtetuese ta zëvendësojë vlerësimin e vet të fakteve me atë të gjykatave të rregullta dhe, si rregull i përgjithshëm, éshtë detyrë e këtyre gjykatave që t'i vlerësojnë provat e vëna në dispozicion të tyre. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse procedurat në gjykatat e rregullta në përgjithësi janë mbajtur në mënyrë të tillë, saqë parashtruesja e kérkesës të ketë pasur gjykim të drejtë (Shih, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian pér të Drejta të Njeriut, i 10 korrikut 1991).
32. Gjykata konsideron se kérkesa e parashtrueses nuk arrin të dëshmojë që kolegjet përkatëse të Dhomës e Posaqme të Gjykatës Supreme kanë vepruar në mënyrë arbitrale apo të padrejtë. Për më tepër, Gjykata konsideron se në bazë të fakteve të lëndës konkrete të cilat rrjedhin nga dokumentet e prezantuara dhe nga pretendimet e parashtrueses së kérkesës, Kolegji i Specializuar dhe ai i

Apelit të Dhomës së Posaqme i Gjykatës Supreme kanë dhënë arsyetime të detajuara dhe të qarta për vendosjen e çështjes, duke përfshirë edhe arsyet mbi të cilat e hodhën poshtë ankesën e parashtrueses së kërkesës si të paafatshme.

33. Gjykata posaçërisht rikujton faktin se parashtruesja e kërkesës nuk ka ofruar argumente relevante me të cilat do të kishte arsyetuar pretendimet e saj se në ndonjë mënyrë mund të ketë pasur shkelje të të drejtave kushtetuese.
34. Fakti që parashtruesja e kërkesës nuk pajtohet me rezultatin e rastit, nuk mund të ngrejë kërkesë të argumentueshme për shkelje të së drejtës në gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih rastin *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, nr. 5503/02, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005).
35. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se parashtruesja e kërkesës nuk e ka mbështetur me prova e as nuk e ka arsyetuar mjaftueshëm pretendimin e saj për shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ, sepse faktet e paraqitura nga ajo në asnjë mënyrë nuk tregojnë që gjykatat e rregullta i kanë mohuar asaj këto të drejta.
36. Rrjedhimisht, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të neneve 20 dhe 48 të Ligjit dhe të rregullave 36 (1) (d) dhe 36 (2) (b), si dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 27 shkurt 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;

TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Gresa Caka-Nimani
Gresa Caka-Nimani

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

J. Çubellit
Arta Rama-Hajrizi

